Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

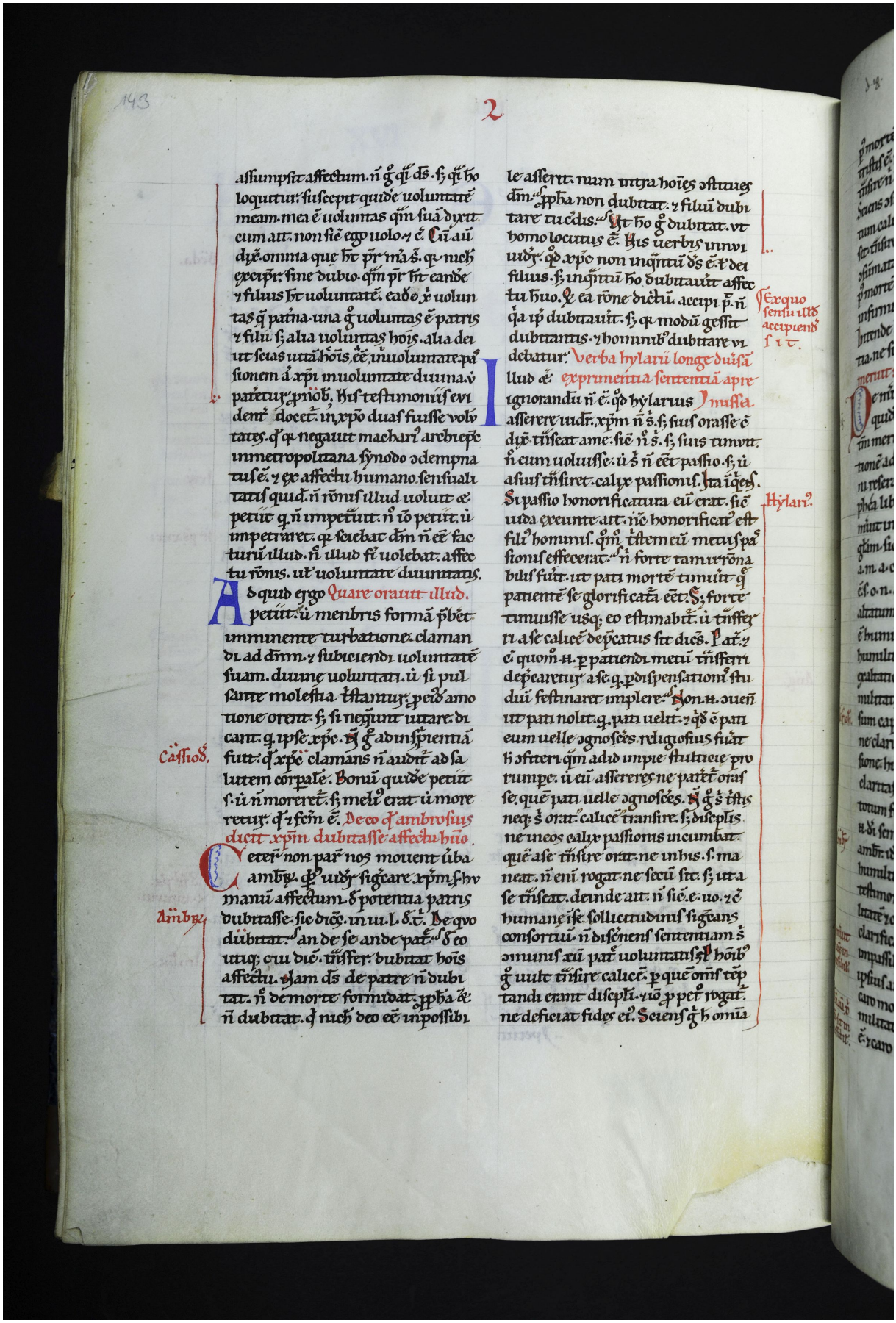

143

2

assumpsit affectum. ñ g qi ds. s; qi ho
loquitur: suscepit quide uoluntate
meam. mea ē uoluntas qm sua dixit
cum ait. non sicē ego uolo. ⁊ c. Cū aū
dicē. omnia que hr pr mā s. q. nch
excipit: sine dubio. qm pr hr eande
⁊ filius hr uoluntatē. eadē. ꝛ uolun
tas q patna. una g uoluntas ē patris
⁊ filii. s; alia uoluntas hois. alia dei
ut scias utrā hois. ēē. in uoluntate pa
sionem ad xpi in uoluntate diuina. ⁊
patetur. pnōb. Hic testimonii sevi
dent docet. in xpo duas fuisse volu
tates. q. q negauit machari archiepe
in metropoltana synodo. ⁊ dempna
tus ē. ⁊ ex affectu humano. sensuali
tatis quid. ñ ronis illud uoluit ē
petit q. ñ impetitit. ñ ro petit. ⁊
impetiret. q. sciebat dm ñ ēē fac
turū illud. ñ illud fi uolebat. affec
tu ronis. ut uoluntate diuinitatis.

Ad quid ergo quare orauit illud.
petit. ⁊ membris forma pbet
immunente turbatione. claman
di ad dm. ⁊ subiciendi uoluntate
suam. diuine uoluntati. ⁊ si pul
sante molestia tstantur. ꝛ peio amo
tione orent. s; si nesciunt utrare di
cant. q. ipse. xpe. ñ g adinspiratā
fuit. q xpe clamans ñ audit ad sa
lutem corpale. Bonū quide petit
s. ⁊ ñ moreret. s; melū erat ⁊ more
retur. q ⁊ fcm ē. De eo q ambrosius
dicit xpm dubitasse affectu hūo.

Ceteri non par nos mouent ⁊ba
ambr. q uidr sigcare xpm. s. hu
manū affectum. ꝛ potestatis patris
dubitasse. sic dicē. in ui. l. d. t. De quo
dubitat. an de se an de pat. ꝛ eo
utq; cui dicē. trister. dubitat hois
affectu. Nam ds de patre ñ dubi
tat. ñ de morte formidat. ppha ē.
ñ dubitat. q nch deo ēē impossibi
le asserit. num uirga hoies astruēs
dm. ꝛ ppha non dubitat. ⁊ filiū dubi
tare tu cedis. ꝛ Ut ho g dubitat. ut
homo locutus ē. His uerbis unui
uidr. qd xpo non inqntū ds ē. t dei
filius. s; inqntū ho dubitauit affec
tu huo. Q ea rone dictū. accipi p. ñ
qa ip dubitauit. s; q. modū gessit
dubitantis. ⁊ hominib dubitare ui
debatur. Verba hylarii longe diuisa
llud ē. exprimentia sententiā apte
ignorandū ñ ē. qd hylarius Immissa
asserere uidr. xpm ñ s. s; suus orasse ē
dicē. tristeat ame. sicē ñ s. s; suus timuit.
ñ cum uoluisse. ⁊ s ñ ēet passio. s; ⁊
asius tristiret. calix passionis. Ita iqes.
Si passio honorificatura eū erat. sicē
uida exeunte ait. nōe honorificat est
filii hominis. qm. tstem eū meritis pa
sionis effecerat. ꝛ ñ forte tam irrona
bilis fuit. ut pati morte timuit. q
patientē se glorificata eēt. S; forte
timuisse usq; eo estimabit. ⁊ tristeri
a se calicē depcatus sit dicēs. Pat. ⁊
ē quom. h. p patiendi metū tristeri
depcaretur a se. q. pdispensationem stu
dui festinaret implere. ꝛ Non. h. oueni
ut pati nolit. q. pati uelit. ⁊ qd ē pati
eum uelle agnoscēs. religiosius fuit
si asseri qm adid impie stultitie pro
rumpe. ⁊ eū assereres ne patet orasse
quē pati uelle agnoscēs. Si g s tristis
neq; s orat. calicē transire. s; discipli
ne ineos calix passionis incumbit
quē a se tristire orat. ne in his. s. ma
neat. ñ enī rogat. ne secū sit. s; ut a
se tristeat. deinde ait. ñ sicē. e. uo. ⁊ ē
humane ise sollicitudinis signans
consortiū. ñ disonens sententiam s
omnis eū pat uoluntatis. s. hoib
g uult tristire calicē. p quē omis tep
tandi erant discipli. ⁊ ro. p pet rogat.
ne deficiat fides ei. Scienss g h omia

Cassiod.

Ambr.

Ex quo sensu illd accipiend sit.

Hylari.